

{ אז נדברו }

פרשת בראשית תשפ"א | גליון מספר 484 | לסדר: "זה יחמנו ממועשינו"

להצטרפות לרשימת

התפוצה בסייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

גיליון זה נתרם בחלקו לעילוי
נשמת הרב

אשר בן גדעון ז"ל

ת.נ.צ.ב.ה.

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדריים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

האם אתה נעלב מההתפרצויות של השכנה הממורמרת והמסכנה??

בימים אלו יש תסכול גדול בציבור שלנו על ההסתה בתקשורת ועל ההתפרעות של המשטרה... האמת היא שאין לי זכות לדבר... כי לי לבנתיים לא היה היתקלות עם שוטר וגם לא היה איזה משא ומתן חזיתי מול אחינו התועים... ואני מתאר לעצמי שאם הייתי מעורב בתקרית שכזו הייתי הרבה יותר נסער ומדבר קצת אחרת... אבל אולי דווקא בגלל זה אני יותר אוביקטיבי... כמוכן שאני פונה בשורות אלו לכל אלו שכמוני... שלא ספגו "פגיעה ישירה..." ובכן: פעם הייתה לנו שכנה בבנין... אשה בגיל חמישים פלוס... ערירית... לא נשואה... לא זכתה להקים משפחה... אשה שלא ראתה קרטוב של אושר ונחת בחיים... ומטבע הדברים היא היתה ממורמרת וזה גרם לה לפעמים להתפרצויות!!! יש לציין: שכולנו הבנו אותה... אפילו כאבנו איתה... גם כשהיא היתה מתפרצת ומדברת אלינו מאוד לא יפה... גם אז לא איבדנו קור רוח!!! תמיד הבנו את הכאב... הבנו על מה זה יושב... הבנו שמדובר פה באשה אומללה שלא זכתה להקים משפחה... אין לה את מי לארח... ואין לה את כל החיים הפורחים והמלבבים שיש לנו... ומהמקום הזה היא מתעצבת וכועסת על הבלגן ועל הרעש... ואם ככה אין מה להיעלב ואין שום טעם להחזיר לה מילולית... אדרבה... כל התפרצות מצידה גרמה לנו לעוד אנחה של כאב והשתתפות במסכנות שלה... וזה רק גרם לנו שוב ושוב לשבת ולחשוב איך אנחנו יכולים להתייחס אליה יותר יפה ולהקל עליה את הבדידות... ואיך להתאמץ להוציא לה כמה שפחות את העיניים ולמנוע ממנה עד כמה שאפשר עגמת נפש נוספת שלא חסרה לה בחיים...

התיאור הזה מסתמא מוכר!!!! יש להרבה מאיתנו את הסיטואציות מהסוג הזה...

השאלה הנוקבת היא: כשהחילונים עושים נגדנו הסתה... למה אנחנו לא קולטים שיש לנו עסק עם אותה שכנה?? החילוני המצוי בדורנו הוא אומלל!!! ואין לך מושג עד כמה!!!

ואם אתה בכל זאת לא מבין עד כמה אומלל... אז בימים אלו מאוד קל לי להסביר לך את זה... תאר לעצמך שכל השכונה שלך היתה בבידוד!!! לא בסגר!!! אלא בבידוד!!! זאת אומרת: כל הרחוב החרדי השוקק חיים... כולם היו צריכים להיות ספונים בתוך הבית ולא לצאת... אין בית כנסת... אין שטיבלאך... אין הווי חברתי... אין לצאת לגינה... אין ילדים ברחובות... אין כלום!!!! תגיד לי: כמה זמן היית מחזיק מעמד???

אז בא איתי לשכונה חילונית קלאסית ותגלה שככה זה כל החיים שלהם... לפני הקורונה ואחרי הקורונה וגם באמצע הקורונה!!!! אתה אפילו לא קולט במה מדובר... לך... לך לשכונת יוקרה חילונית... גורדי שחקים של עשרים וחמש קומות... תעמוד בכניסה לבנין... ו... ותראה את השממה!!! את עולם הדממה! אין חיים!!!! אין!!! אין להם את זה!!! הם לא נדבקים כי הם לא פה!!! אין אצלם שרשרת הדבקה כי הם לא מתהלכים בארצות החיים... רק חרדי שעבר בידוד בשבועות האחרונים מסוגל להתחיל בכלל להיכנס לראש... איזה חיים משמימים יש לחילוני המצוי... (כמוכן עם האיפיון שלו שמכניס אותו לחרדות...)

והחילוני הבודד הזה... האומלל הזה... שאין לו את הבלוק השוקק חיים שיש לך בכניסה לבנין... אין לו את הגני משחקים הצהולים והשמחים... אין לו את חיי החברה העליזים... הוא עומד וצועק עליך... אז למה אתה נעלב ממנו?? למה אתה לא קולט שמדובר פה בשכנה האומללה שלא זכתה לראות אושר בחיים וכשהיא צועקת אנחנו בכלל לא שומעים פה נימה של עלבון... אלא נימה של אומללות ומסכנות???

ושוב: אני לא מדבר על מי שסבל מאותה "שכנה..." אני לא מדבר על החרדי שקיבל דו"ח או מכות משוטרים... סו"ס גם על השכנה צריך לרחם עם גבול...!!! זה שהיא מסכנה זה לא מתיר לה לעשות כל מה שהיא רוצה... אבל אני ואתה שעדיין לא סבלנו באופן אישי... רק אומרים לנו שהחילונים מסיתים נגדנו ו... ואנחנו נעלבים ומזדעקים להשיב את כבודנו האבוד... מה אנחנו נעלבים?? למה אנחנו לא קולטים שיש לך עסק עם השכנה המסכנה שמתפוצצת מבפנים לראות את החיים המלבבים שלנו ולא אין שום דבר בחיים???

השאלה היא: מי צריך להבין את מי?? האם אנחנו צריכים להבין אותם או הם אותנו??

אני חושב שאחרי הכל אנחנו קצת יותר אינטלגנטים מהם!!!! וממילא אנחנו אמורים להבין אותם לפני שהם מבינים אותנו!!! וממילא כשאנחנו נבין את המקום הנחות שלהם ונפסיק להיעלב מהם... כשאנחנו נתחיל להתייחס אליהם באמת כמו שמתייחסים למסכנים... אז!!! אז אולי נוכל להתחיל לצפות מהם שגם הם יניסו להבין את המקום שלנו ושלא ירדו לנו לחיים... "אבל אם אנחנו לא מבינים אותם... אז מה אתה מצפה מהם?? שהם יבינו?? שבדיוק הם יבינו???" אם אתה החרדי שמסוגל להבין איזה חיים מלבבים ופורחים יש לך... אתה לא מבין... ואתה עסוק בלהיעלב מהם... אז אם אתה לא מבין עניין... אז למה שהם יבינו עניין?? בקיצור: הכדור נמצא אצלנו!!! קודם אנחנו צריכים להבין... ורק אח"כ הם...

ההמשך בעמוד 3-4 בגיליון זה....

החיים!!!

חידה: מה הדבר הראשון שהקב"ה עשה אחרי חטא עץ הדעת??? הקב"ה הציב שומרים חמושי להט החרב המתהפכת לשמור על עץ החיים!!! כדי שאדם הראשון לא יאכל גם מעץ החיים... כלומר: עד החטא... עץ הדעת ועץ החיים היו אחד ליד השני... זה הלך ביחד... מי שפוגש את עץ הדעת... על הדרך גם נהנה מעץ החיים... אבל מאז שאדם אכל מעץ הדעת... זהו!!! הקב"ה הפריד בין עץ הדעת לעץ החיים!!! מהיום עץ הדעת ועץ החיים לא הולכים ביחד!! תדע מראש: אם אתה רוצה לדעת כל דבר אין לך חיים!!! אם אתה רוצה חיים... אז תוותר על עץ הדעת... לבחירתך...

דא עקא: שמתברר שיש הרבה אנשים שעדיין לא מעודכנים שאדם הראשון חטא... הם כנראה מכירים את הגן עדן שלפני החטא... והם זוכרים שעץ הדעת מאוד קרוב לעץ החיים... ולכן הם טוענים שהם מוכרחים חיבור לרשת... הם חייבים לדעת מה קורה... תבין... זה פשוט איכות **חיים**... אני חייב את זה...

אז זהו!!! שרציתי לעדכן אותך ידידי היקר... יש שינויים בגן עדן... מאז חטא עץ הדעת... זהו!!! עץ הדעת ועץ החיים לא מסתדרים!!! אם אתה רוצה לחיות זה רק אם אתה מוותר על הדעת... ואם אתה מתעקש להיות מחובר לעץ הדעת... בבקשה... קח... זכותך... אבל תשכח מהחיים!!! את החיים הפסדת!!! אוי כמה שזה נכון...

אני מכיר אחד שהיה החחחחח מכשיר עם אינטרנט... כי תבין... אני מתפרנס מעבודות מזדמנות... אני עושה שליחיות... ובשביל זה אני חייב להיות מחובר לקבוצה של וואצפ... תבין: עד עכשיו קראו לי פה ושם... אבל אני צריך מבחר... טוב... הלך וקנה מכשיר... ומאז הוא כל הזמן עסוק בלעדכן אותי איזה הודעות עדכניות הגיעו אליו הרגע מהרשת... רגע... מה עם העבודה?? אה... שטויות... מי צריך עבודה... יש לי כעת חמש עשרה הודעות שלא נקראו... יש לי זמן לעבוד??

מי שלא יודע מה זה וואצפ... הוא לא מבין עד כמה שזה ככה!!! לגמרי ככה!!! אתה רוצה עבודה?? רוצה חיים?? לא יודע מה תעשה... לא יודע איך לעזור לך... דבר אחד ברור לי: עץ הדעת ועץ החיים לא הולכים ביחד!! מי שמחובר לעץ הדעת... שמלעט אותו כל היום במידע... שום דבר לא יצא לו מזה חוץ שמעות רבות שהוא ישב מול המכשיר ולא יעשה כלום חיותי!!!

ושתבין: זה לא בתור עונש... זה פשוט מכניס אותו לעולם של חוסר רלוונטיות... פעם הוא היה יושב על קוצים... מחפש עבודה... מחכה כבר שיתנו לו תשובה... ואז הוא היה מתאכזב ומחפש משהו אחר... ומתרוצץ והופך את העולם ובסופו של דבר בנפשו יביא לחמו... אמנם בנפשו... אבל יביא לחמו... יש לו מאן לחיות!! אבל מאז שהוא קנה אייפון... הוא כבר עסוק... יש לו תמיד מה לדפדף שם... הוא אמנם שלח קורות חיים... אבל הוא לא דרוך לקבל תשובה כי הוא באמצע סרטון ממזה קורע... סו"ס החזירו לו תשובה... אבל הוא בדיוק באמצע להתכתב עם מישור... בקיצור: הוא לא דרוך!! הוא לא מתהלך בארצות החיים!!! הוא חי סביב מידע שהוא לא רלוונטי בשבילו... וכשאתה חי שם יש לך עץ הדעת בשפ... אבל עץ החיים רחוק רחוק...

מי שמבין על מה אני מדבר... שיפיץ את זה... שיעדכן את מי שעדיין לא שם... שאין לו מה להפסיד... שידע שאין לו מה לדעת... כי כל מידע לא רלוונטי לא מביא חיים לעולם... אלא אדרבה הביא מיתה לעולם... ודו"ק.

לאחר חטא אדם הראשון כתוב: ויעש ה' אלוקים לאדם ואשתו כתנות עור וילבישם... ובמדרש מובא שבספר תורה של רבי מאיר היה כתוב רמז שצריך לכתוב "כתנות אור" ולא עור!!! והזוהר הקדוש אומר: שקודם החטא היה זה כתנות אור... ולאחר חטא אדם הראשון האור הזה התגשם ונהיה חומרי ועב ונהפך מכתנות אור לכתנור עור!!!

ביאור העניין הוא כך: הרי מה זה עור??? העור הוא ההשתקפות החיצונית ביותר של האדם!!! כשאתה מסתכל על בן אדם... מה הדבר הראשון שמשתקף מול עיניך??? העור שלו!!! ולכן מי שכל כולו רדידות ושטחיות ואין לו מינימום של פנימיות... הרי הוא כל היום עסוק רק בחזות החיצונית... במה שצף ומשתקף מע"ג העור!!! וזה בדיוק האסון הגדול שקרה לאחר חטא אדם הראשון... כל זמן שאדם הראשון לא חטא... היה לעולם תוכן פנימי ועמוק... תפוח עקבו של אדם הראשון היה מכה גלגל חמה... כשהיית מסתכל על אדם הראשון לא ראית את המסכה החיצונית של העור... יכולת לראות מיד את האור העצום שבוקע מנשמתו... אבל מאז חטא אדם הראשון... העולם צלל בבת אחת לחומריות והנשמה האלוקית של האדם כוסתה בשכבה עבה של עור!!! והיום כשאתה רוצה להרגיש שווה משהו... אתה הולך למראה ומסתכל איך אני נראה... האם אני נראה טוב... האם מסכת העור שמשקפת אותי נראית מספיק עדכנית... **אבל לא!!! בחור יקר: מתי תבין**... שהעור זה בסה"כ מסכה... זה "כתנות עור"... זה בסה"כ בגד שמסכה את האור... אבל מבפנים יש אור גדול!!! שאם לא תהיה מודע אליו ולא תעצים אותו ולא תשקיע בו... אתה עלול להישאר כל החיים עם המסכה של העור... לא לחינם יש מושג שנקרא עור של פיל!!! כן... הפיל היה אדם שחי בדורו של אדם הראשון... דא עקא שהוא התעסק יותר מידי עם העור שלו... הוא נשאר כל הזמן עסוק בשכבה החיצונית שמסכה את אור נשמתו... אז הוא קיבל את מה שהוא רצה... קיבל עור של פיל... הוא גם קיבל אף מרשים מאוד בצורה של חדק... תחשוב על זה רגע... זה פשוט מפחיד!!!

תנסה להיכנס לסיטואציה... תאר לעצמך בן אדם שהסתכל יותר מידי במראה... ויותר מידי התעניין איך הוא נראה... ואז יום אחד בהיר הוא קיבל הפתעה... הוא מגיע לתומו למראה ופתאום הוא מגלה מולו פיל!!! עור של פיל... אף עעעע של פיל... ומאז הוא באמת לא צריך להתאמץ להבליט את עצמו... יש לו הופעה מושלמת... אי אפשר שלא להבחין בו... אז זהו!!! שאלביא דאמת אין הרבה הבדל בין העור של פיל לעור שלנו... אמנם העור של פיל הוא קצת יותר עבה מהעור שלנו... אבל בייחס לאור העצום שפעם בקע מהנשמה שלנו והוא כוסה בעור... בייחס לזה אין הרבה הבדל!!! לשנינו... גם לנו וגם לפיל יש כתנות עור שמכסים ומעבים ומחשיכים על הכתנות האור שלנו...

אז מהפיל אין לנו ציפיות... העור שלו עבה מידי... סוף סוף הוא ירד ממדרגת מדבר למדרגת חי... הוא כבר לא יכול לבקוע את כתנות העור שבו... (האמת היא שהוא איבד לגמרי את הכתנות אור שלו)... **אבל אנחנו???** סוף סוף אנחנו אדם!!! יש בתוכי גם את האור של הנשמה וגם את העור של הנפש הבהמית... והמפתחות בידיים שלי!!! אני אקבע! אני אחליט ובידי הבחירה האם להעצים את האור של הנשמה שתבקע ותתגבר על מאסרי העור... או להשקיע ולטפח את העור שיחשיך יותר ויותר את אור הנשמה... כן... יש עור ויש אור!!! ושניהם לא הולכים ביחד... ככל שעסוקים בעור ככה מדחיקים ומחשיכים את האור... וככל שמתעלים ומתרוממים מהמעטפת החיצונית של העור... ככה פותחים פתח לכתנות אור שביקעו מאיתנו...

כאן המקום להדגיש: זה נורמלי וטבעי! זה שהעין שלנו נתפסת ברגע הראשון לחיצונית זה מאוד נורמלי... מה נעשה... זה בדיוק כמו אדם שנכנס לבית... הוא חייב לעבור דרך הדלת... לא משנה כמה הבית גדול וחשוב... סו"ס יש לו דלת... על אותו משקל: המפגש הראשון שלנו זה עם חיצוניתו!!! ולכן אפילו שמואל הנביא... כשהוא רואה את הבן הבכור של ישי הוא מתרשם ממנו... ומיד הקב"ה מתקן אותו: לא!!! אל תבט אל מראהו ואל גבוה קומתו כי מאסתיהו כי האדם יראה לעיניים וה' יראה ללבב!!! שים לב: שמואל הנביא קדוש ה' שנקרא **הרואה!!!** שזה אומר שכל הראיה שלו היתה רוחנית ופנימית... בכל זאת גם אצלו היה שייכות מסוימות של היבט חיצוני... ממילא כ"ש שאצלנו זה נורמלי שבאופן טבעי... במושכל הראשון אנחנו נמשכים לחיצוניתו!!! השאלה היא: **כמה זמן** אנחנו נתקעים שם... כמה זמן אורך לנו עד שאנחנו מדלגים על הדלת החיצונית וממשיכים פנימה לתוככי הנפש... כמה זמן אורך לנו להבין שנכון... חיצונית הוא נראה לא כ"כ מרשים... אבל עם שיחה אחת שמים איתו... קלטתי שיש לי עסק עם כתנות אור או במקביל ההיפך...

מובא בחז"ל שכשמונים אלף פרחי כהונה יצאו בגלות לבבל הם היו כפותים בשלשלאות... והיו מאוד צמאים למים... ובדרך הם עברו ליד הישמעאלים והם התחננו לפניהם השקו אותנו מים... (כי אנחנו כפותים) מה עשו הישמעאלים?? נתנו להם לאכול דברים מלוחים- פת וציר... ואז... כשהם היו מאוד מאוד צמאים... הגיעו הישמעאלים עם נודות נפוחים באויר... וכשהכהן פתח את פיו בצמאון צחחים בתאוה כדי לשתות... פתאום נפתח הנוד ונכנס האויר בתוך מעיו ומת... וכך מתו שמונים אלף פרחי כהונה!!! שים לב: שמונים אלף מתו!!! ממיה?? מאיזה אויר שנכנס להם לתוך המעיים??? מה הפשט בזה?? שמעתי מהלך בעניין (בלי אחירות): על הישמעאלים נאמר: אשר בשר חמורים בשרם... זאת אומרת: ישמעאלי הוא הכתנות עור במיטבו... כל כולו נוד נפוח בכלום!!! באויר ריק וריק!!! אין שום פנימיות מבפנים!!! לעומת זאת פרחי כהונה... הם אלו שמייצגים ולובשים את הכתנות אור!!! לכבוד ולהפארת... וכשרגמו העונות ולא זכינו לייקר את הכתנות אור... מי הגיע? אותם ישמעאלים... הם הגיעו עם העור שהם מייצגים!! עם נודות נפוחים בכלום!!! והפרחי כהונה שחשבו שיש שם משהו... נבקעה כריסם וגילו שאין שם כלום מבפנים... יש בוורת הזה משהו מאוד מוזעזע!!! אוי אוי כמה פרחי כהונה (ולאו דווקא) מסתובבים בינינו... שצמאים!! צמאים!! צמאים לאור... לאור הזה שיבקע את המחיצות של החומריות והחיצונית שמאפיינת את הדור שלנו... ותכל'ס לאן הם הולכים?? ואיך הם מנסים להשקט את הצמאון שלהם?? בנודות נפוחים!!! במושגים רדודים ושטחיים שלא מספקים את הנשמה... אלא מוציאים את הנשמה... אויר ריק וחלול שרק דוחק ומוציא את הנשמה...

בזמן הגלות שמונים אלף פרחי כהונה מצאו את מותם באויר הריק הזה!! בכלום הזה!! והשאלה הכואבת היא: כמה נשמות בדורנו מוציאים את הנשמה בנודות הנפוחים והריקים האלו?? על זה ידוע כל הדוויים... לנו לא נותר אלא להתחיל להשקיע בכתנות אור!!! לא בכתנות עור!! להבין שהכתנות עור הם נודות נפוחים... שאין בהם כלום חוץ מאויר... **בחורים יקרים: פנימיות פנימיות**... (זה מה שבאורא עולם מנסה ללמד אותנו כבר למעלה מחצי שנת קורונה... פנימיות!!!)

המשך מעמוד 1 - האם יש לנו מה להיעלב??

בפתח הגיליון פתחנו בזה שהכדור בידיים שלנו!!
אם אנחנו נבין את המקום הנחות של החילוני המצוי... רק אז נוכל לצפות מהם שיבינו אותנו... **אבל דא עקא!!! שבינו לבין עצמנו...** עם יד על הלב... אנחנו כן נעלבים מהם!!! ומאוד מאוד נעלבים מהם!! (ע"פ אני מדבר על עצמי...) **זה אות קלון בשבילנו!** זה רק מראה עד כמה שאנחנו לא באמת שלימים עם עצמנו... זה רק מוכיח עד כמה שאנחנו מושפעים מהאווירה של הרחוב ואנחנו כן מתחשבים במה שמקובל לחשוב ובדעה הרווחת בעולם הרחב... ואם זו הרמה שלנו... אז מי יודע... אולי הם קצת צודקים... מקובלנו: שכן אדם מבוגר שיותר מידי נעלב מקריאות גנאי של ילדים... אז יכול להיות שהוא קצת ברמה שלהם...

אז זהו!!! שהגיע הזמן שנבין: אי אפשר לתפוס את החבל משני קצותיו!!! זה שהערים החרדיות הם אדומות... זו מסיבה אחת ויחידה: כי יש אצלנו **חיים!!! נקודה!** אתה לך לפני ה' **בארצות החיים-** דורשים חז"ל במסכת יומא: זה מקום שווקים... יש אצלנו תנועה... יש חיים... אנחנו לא קבורים וטמומים ברשת המקוונת... התקיימה בנו נבואתה של זכריה הנביא: **"עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלים... ורחובות העיר ימלאו!!! ילדים וילדות משחקים ברחובותיה..."**

לא מתאים לך?? אתה נעלב שמקנאים בך שהתקיימה בך הברכה של זכריה והרחוב שלך מלא בילדים וילדות משחקים ברחובותיה ועל הדרך מדביקים ונדבקים?? אין בעיה... תעבור דירה... לך לרמת גן... תכנס לאיזה בלוק של שורת בניינים אדירי מימדים... תטה את האוזן ותנסה לנחש האם מישהו חי פה בשקט העצוב הזה... תחזור משם ותגיד לי האם עדיין מתחשק לך לגור שם... דבר אחד אני מבטיח לך: ש-שם אתה לא תהיה אדום בוהק!!! אתה תהיה לבן בוהק!! תכריכים!!! מת!!! אתה רוצה או לא?? אם אתה לא רוצה... אם אתה מעדיף את החיים המלבבים והפורחים שלנו כחרדים... אז תדע שיש לזה מחיר. יש לזה מחיר שהשכנה הממורמרת עומדת וצועקת שאתה עיר אדומה... ואתה צריך להקשיב לה בחמלה ויתכן שנדרש ממך לא להגיב... אדרבה... להבין את הכאב... להבין את המצוקה ואת החסר ולדעת שזה חלק מהעיסקת חבילה!!!! זה חלק מהארנונה של עיר כזו שיש לנו נתונים ש"רחובות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחובותיה" זה הכל!! זה שהחילונים מתקיפים אותנו... זה לא מתיר לנו להיות נחיתים...

ואולי זו הזדמנות לפתוח נושא תורני מרתק:

האם יש עניין למצא חן בעיני החילונים או הגוים???

יש בזה סתירות מאוד קיצוניות... ממש בקצרה... מצד אחד: כתוב על זה דברים חריפים!!! חזקיהו

משיח ה'... שהקב"ה עשה לו ניסים ונפלאות... והחיה אותו והעמיד לו את השמש והרג בשבילו את כל צבא סנחריב... בעיצומם של גילויי החיבה הגדול שה' מפגיין לחזקיהו!!! מלך בבל בלאדן בן בלאדן מאוד התרגש מהקידוש ה' שקרה לחזקיהו והוא שלח אנשים לחזקיהו... וחזקיהו קיבל אותם בכבוד גדול והראה להם את בית נכותו... ואם חזקיהו קיבל אותם כ"כ יפה... ברור שכל הכוונה שלו היתה לקדש שם שמים!!! שישמעו רחוקים ויבואו ויראו את כבוד ה' וגילוי כבוד מלכותו עלינו... אבל הקב"ה כעס על חזקיהו והוא נענש על זה שהוא הראה להם את אוצרותיו... והוא נענש ש"מבנין היו סריסים למלך בבל..." רואים מכאן: שאנחנו לא צריכים למצא חן בעיני הגוי... אנחנו לא מחפשים להרשים אותם ואין צורך להראות להם שאנו טובים ומוצלחים

לעומת זאת: יש הרי פסוק מפורש בתורה "כי היא חכמתכם ובינתכם **לעיני כל העמים,** אשר ישמעון... ויאמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה..." כאן כתוב שיש כן עניין להפגין חכמה. כדי שהגוי יראה שאנחנו חכמים ונבונים... וזה הרי כל התפילה שלנו בימים הנוראים... ויאתיו כל לעבדך... והללו את ה' כל גוים שבחוהו כל האומים כי גבר עלינו חסדו... ומובא בחז"ל שהסיבה שישראל גלו באומות זה בשביל שהאומות יראו את צדקתם ויתקדש שם שמים ויתרבו הגרים בישראל...

אם ככה מכל זה משמע שלכאורה כן יש עניין להפגין את הטוב והיפה של היהדות כדי להרשים את הגוי... ויש בזה קידוש ה' גדול... אם ככה: מה ההכרעה בזה?? מתי זה נכון למצא חן בעיני הגוים ומתי לא?

אז אני מודה שאין לי תשובה ברורה בעניין. ולא מספיק ביררתי ולא מיציתי את הנושא... אבל במושלך ראשון העניין הוא (בערך גם) ככה:

(כלומר: יש לי הגדרה אחת שהיא בודאי נכונה... מסתמא יש עוד...)

בא נשתמש בדוגמא מוכרת: כשהיינו ילדים היינו מידי פעם יוצאים לסוירים מודרכים בכל מיני מפעלים או בתי עסק... פעם אחת הלכנו למפעל של קולה לראות איך עושים קולה. יום אחד הלכנו ליקב של זכרון לראות איך עושים יין... ולהבדיל פעם אחת גם לקחו אותנו למפאייית מצות... לראות איך אופים מצות... כן... יש כזה דבר שבית חרושת מאפשר בין הייתר סוירים מודרכים!!! אבל!!! אתה מבין לבד שהתנאי הראשון והאחרון הוא שזה לא על חשבון העבודה השוטפת במפעל!!! בחחחחיים לא יעצרו את הפס יצור של הקוקה קולה כי כמה ילדים רוצים לראות איך מייצרים קולה... גם בחחחחיים לא יקרה שזה שמכניס את המצות לתנור... הוא פתאום יעצור ויצטלם ויראה לילדים איך מכניסים את המצות לתנור... זה... זה... זה נישט שייך!!! אין על מה לדבר... אתם רוצים לראות?? בבקשה... אנחנו אדיבים... מוכנים להראות לכם... תעמדו פה!!! בדיוק פה!!! תסתכלו מרחוק... אבל לא להתקרב ולא להפריע... (סליחה על החריפות...) אבל למרבה האבסורד המפעל היחיד שאנחנו כן מעיזים לעצור אותו בעיצומה של עבודה בשביל סוירים מודרכים זה... זה... זה לא פחות ולא יותר גדולי ישראל... אתה רוצה לזכות לראות גדול בישראל?? בבקשה... תעמוד מהצד בדממה ותזכה בזכיה של "והיו עיניך רואות את מורן..." אבל לחפש שאלות מתחת הריצה בשביל להפריע לו באמצע... איזה מין

התנהגות ?? וכי הצופים בדיונים בכנסת מעלים על דעתם להפריע לאולם המליאה באמצע הדיונים?? וכי כשהיית ילד וצפית בדוורים בבית הדואר... האם העלית על דעתך להפריע להם...?? למה הזמן של גדול בישראל חשוב פחות מהפרופסור הכי זוטור... שגב מבנית... וד"ל.)

על אותו משקל: אנחנו ביהדות מעודדים סוירים מודרכים!!! אנחנו לא מתחבאים... לא מנסים לטייח... הכל פתוח... אנחנו אפילו רוצים ומשתוקקים שלעיני הגוים גילה צדקתו... אנו רוצים ש"ספרו בגוים כבודו בכל העמים ונפלאותיו..." אני מאוד רוצה שהחילוני יגלה כמה היהדות יפה וכמה כדאי להיות חרדי... **אבל רק בצופה מהצד!!!** אני לא מוכן להזיז מילימטר מעקרונות היהדות שלי בשביל שהצופים יתרשמו!!!

זו הנקודה! אני מעוניין שכולם יראו עד כמה עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה... אבל לזוז מילימטר מרצון ה' בשביל להרשים אחרים?? **זה לא!!!**

זה מזכיר לי שפעם פעם... כשהייתי ילד קטן נסענו לקצרין למפעל של מים מנירלים... ועמדנו וראינו את הבקבוקים נוסעים... ועמד שם איזה פועל... ודווקא די מצא חן בעיניו שמישהו מסתכל עליו ומריע לו... אז התחלנו לבקש ממנו. תן לי בקבוק אחד... תעצור שניה את הפס וכל הבקבוקים יפלו... יש לציין שעם כל האדיבות שלו והחיוך הגדול שהוא חיך מתחת השפם הדרוזי שלו... הוא לא נתן לנו מה שאנחנו רוצים... תנחש למה?? כי כמה שהוא התפרגן מהתעניינות שלנו... וכמה שהוא פטריוט של המפעל והוא שמח שמגיעים ומתרשמים... אבל עדיין!!! בסוף החודש הוא מקבל תלוש משכורת **לא** מאיתנו אלא מהבוס שלנו!!! הוא צריך למצא חן בעיני הבוס!!! אם הוא יתחיל לחלק לנו בקבוקים ואנחנו נמחא לו כפיים... זה לא יעזור לו בחיים!!! הוא צריך **שהבוס** ימחא לו כפיים **ולא אנחנו!** ולכן כמה שמחינו לו כפיים וכמה שהיה לו חשוב להרשים אותנו... הוא לא הסיח דעתו לרגע שסו"ס הוא כעת צריך להרשים מישהו אחר!!! **ואני חושב שהדוגמא הזו מאוד טובה...**

כי בינינו לבין עצמנו... לפעמים כשאנחנו עומדים מול החילוני התורן ומאוד חשוב לנו שיפסיק להסית נגדנו ויתחיל להעריך אותנו... מרוב שנורא חשוב לנו להראות לו את היופי של היהדות ושימחא לנו כפיים... לפעמים אנחנו כמעט שוכחים שבסופו של דבר היחיד שאנחנו צריכים לדפוק אצלו חשבון זה הרבש"ע ולא אף אחד אחר!!! (חוץ מזה שצריך לבדוק טוב טוב האם הרצון שלנו להרשים את החילוני... האם זה בכלל נובע באמת מרצון להרבות כבוד שמים או ממקום של נחיתות ופיזילה שמאלה... אבל כעת בא נגיד שאכן כן) ולכן!!! מהסיבה הזו... לפעמים אדרבה... אנחנו צריכים לחתוך עליהם!!! ולשדר לחילונים עוצמה של נחישות וגאווה חרדית אמיתית!! אתה לא מעניין אותי... אין לי שום עניין להרשים אותך... אני צריך לעשות רצון ה' ורק רצון ה'... אם מתחשק לך להתרשם מהיהדות... אין בעיה!! תעמוד בצד ותחליט בינך לבין עצמך האם אתה רוצה להתרשם או לעקם את האף... מה שבטוח... בין כך ובין כך אל תפריע לי בעבודה!!! וגם אין צורך לעדכן אותי מה תוצאות ההתרשמות שלך... כי זה בכלל לא משנה לי... אני לא אשנה בכהוא זה את העבודת ה' שלי

ככה וככה עם כל מיני מילים בלטינית... (חה חה חה...
בדיחה עצובה... החילוני המצוי כיום בקושי יודע קרא וכתוב...)
אז זהו שלא!!

החילוני מאמין (כמעט) לא פחות ממך שיש בורא
עולם ויש יהדות!!!

רק מה?? כל מה שנוותר לי להתווכח איתו זה בדיוק
כמו הויכוח שלי עם החבר שלי מהמגזר השני... אני
פשוט צריך לעמוד מול החילוני ולצרוח עליו אתה
לא דתי!!! אתה לא מתנהג כמו יהודי!!! אם אתה
לא מקפיד על טהרת הבית היהודי ולא מניח
תפילין ולא שומר שבת... אז אתה מתנהג כמו
גוי!!! תסיים את המשפט ו... ואני מציע לך לברוח
כל עוד נשמתך בך... כי זה נורא נורא יכעיס אותנו...
כי הוא יהודי והוא **לא צריך שתסביר לו** כמה הדת
חשובה ויקרה!!! והוא נורא נעלב אם יגידו לו
שהוא לא שייך ליהדות!!! בקיצור: זה כמעט כמו
כל ויכוח בין מגזרים שונים בציבור החרדי... כל
ההבדל הוא שבויכוח שלי עם החסיד לא ברור לי
מי ינצח... יתכן שהוא צודק... אבל כאן אני רגוע...
אני יודע שאני מגיע עם כל הידע... ואילו הוא בור
ועם הארץ גמור... אני בטוח שאצא צודק... והוא
מקסימום יצא עם פנים אדומות מכעס... שיכעס
קצת... לא יקרה כלום... הוא יכעס... הוא ירצה
להוכיח שאני לא צודק... שמספיק להיות חרדי
בלב... וקדימה... שיביא... שיביא הוכחות מתלמוד
בבלי עמוד 93... או ממשנה ברורה חלק 12 מקטע
...42

בקיצור: למרבה האבסורד... דווקא כעת הקירוב
רחוקים אמור להיות הרבה יותר קל!!! הרבה פחות
מסובך... כעת פחות מוכרחים למרצים
המדופלמים שיגיעו עם כל ידע מהעולם הרחב ועם
כל הספרות... ומי יודע אם תנועת התשובה די
תקועה רק בגלל שאנחנו לא קולטים את המפה
החדשה הזו!!! החילונים כל היום מדברים נגד
החרדים... והחרדים עסוקים או בלגונן על עצמם
ולהתבכיין שהחרדים הם כן חמודים ונחמדים... או
בלתת מוסר לחילונים כמה היהדות חשובה וצריך
להתחשב בה... ההההלו... הוא לא צריך שתגיד לו
את זה!!! הוא לא צריך שתסביר לו שהיהדות
חשובה!! הוא צריך שתסנוט בו ותגיד לו: **אתה** לא
דתי!!! הוא צריך שתפתח לו משנה ברורה ותגיד
לו: מי שלא מקיים מה שכתוב פה הוא כמו גוי...!!
ואני דתי ו... ואתה לא!!!

את הרצל כזה משפט לא היה מזעזע... אבל את
החילוני של דורנו... הבן האבוד והשבוי של אבא
שבשמים... אותו זה מרטיט עד עמקי נשמתו... זה
מזעזע אצלו את הנימים הכי רגישים בתת הכרה של
הנשמה הטהורה והאלוקית שלו שלא מוכנה להתנתק
מצור חוצבתה... ודו"ק

אבל היום זה עולם אחר לגמרי!!! כמעט כל
החילונים... אף אחד מהם לא נגד הדת... גם אלו
שמדברים נגד החרדים... אף אחד מהם לא מעיז
לדבר נגד הדת... (הם יודעים שזה לא משתלם פוליטית... כי
העם באופן כללי מסורתי ודתי) אדרבה... החילונים בחיים
לא מדברים נגד הדת אלא נגד החרדים!! הם טוענים:
מי אמר שהחרדים הם אלו שמובילים את הדת...
אדרבה... הדת אצלנו... אנחנו מובילים את הדת...
אנחנו מייצגים את הדת...

זאת אומרת: באיזהו מקום החילוני הוא בעצמו גם
חרדי!!! השאלה במה ועד כמה... בא ניקח לדוגמה
את צום כיפור או הדלקת נרות שבת שיש הההמון
חילונים שזה אצלם עקרון דתי רוחני בלתי מתפשר!!!
אם משהו יבא לחילוני יום אחרי יו"כ ויגיד לו... עזוב
אותך... אני לא צמתי בכיפור... הוא יזדעק עד לב
השמים בדיוק כמו החרדי... הוא יתנפל עליו בדיוק
כמו חרדי שמזועזע שהבן שלו טלטל מוקצה... זאת
אומרת: החילוני הזה הוא חרדי גמור בייחס ליום
כיפור... אבל לחלל שבת?? נו... בזה אין בעיה
מבחינתו!!! אם ככה מה יוצא????

אין פה בעיה של חוסר אמונה!! אלא פשוט חוסר
ידע!!!

אני לא צריך לשכנע אותו שיתחיל להיות דתי...

אלא אני צריך לגלות לו שזה לא מספיק בשביל
להיקרא דתי!!!

ממילא ההסברה היום היא אחרת לגמרי... אם פעם
היינו צריכים ללבוש כפפות של משי ולהתחיל לקרב
את החילוני תחת כנפי השכינה ולגלות לו שיש בורא
עולם ויש יהדות... **אז היום בדיוק ההיפך!!!** היום צריך
להגיע לחילוני בשיא הציניות ולהגיד לו: אתה חושב
שאם אתה צם בכיפור אתה כבר דתי?? **שכח מזה!!**
אם אתה מחלל שבת זה בדיוק כמו שאתה אוכל ביום
כיפור!!! כל שבת מחדש אתה כאילו אוכל ביום
כיפור... וכשאתה תגיד לחילוני את זה הוא יתרחם
עליך... כי נגעת לו בדת!!! ואתה תמשיך לעצבן אותו...
ותצמיד אותו לקיר ותכריח אותו להוציא את סבא
שלו מהקבר ושיוכיח לך שהוא צודק ולא אתה...
בקיצור: היום הויכוחים שלנו עם החילונים זה בדיוק
כמו הויכוחים הפנים חרדי שלנו בהשקפה... אין פה
מקום לכפפות משי וקירוב לבבות!!! כי יש לחילוני
מספיק רגש לדת ל-מה **שהוא חושב** שזה הדת!!!
ואתה פשוט צריך להתווכח איתו בשיא העצבים כמו
שאתה מתווכח איתי... ולנגוע לו ביבלת הרגישה
ולעדכן אותו ש... שאדוני היקר... זה לא מספיק!! זה
מספיק בקושי!!! (אני כמובן מדבר על החילוני האנושי
והעממי... זה שיש לו מצפון ויש לו מינימום של רגש לדת...
אני לא מדבר פה על המופקרים לגמרי שאין להם שום
שייכות לשום זיק של ככלום)

בשביל השירות לקוחות שלך... כי אני לא עומד
מולך... היהדות היא לא קופ"ח שצריך להביא כך
וכך לקוחות חדשים אליה... אני לא צריך למצא חן
בעיני אף אחד... רק בעיני הרבש"ע...

**וכאן השאלה הנוקבת: האם אנחנו מסוגלים להיות
כאלה???**

האם כשאתה כבר רוצה לקרב חילוני... לקרב אותו
תחת כנפי השכינה... האם אתה ערוך לאפשרות
כזו ש... שהוא לא לגמרי יתרשם ויהיה משהו שלא
לגמרי ימצא חן בעיניו... ואתה תגיד לו: כככל
טוב!!!! או... או שאתה תקרוץ לו ותעגל פינות מול
רצון ה'??

זה נושא מאוד עדין!!! **ואני יכול להוסיף רק דבר
אחד:** שאדרבה... בשם הקירוב לבבות... אין דבר
יותר מרחיק ומבזה את היהדות כמו חילוני
שמזהה חרדי חלש ורופס שמוכן לעשות הכל
בשביל לקרב אותו... החילוני מזלזל בכזה חרדי!!!
הוא רואה בו עוד איזה טלפן של שירות לקוחות
של חברה לא מוצלחת שצריך לשווק את המוצר
בכל מחיר...

אם חילוני מתרשם מחרדי... זה רק מחרדי גאה
שיודע בדיוק מה שהוא רוצה מעצמו ולא מוכן
להחביא שום סממן חרדי שבו!!! הוא מופיע בפני
החילוני עם שמונה בגדים ומצהיר זה אני!! זה
היהדות!!!

הגאוה האמיתית הזו... כובשת... ממיסה...
ובמקביל גם מתסכלת את החילוני ומוציאה אותו
מדעתו... אבל החרדי החנפן והנמושה שמוכן
להחביא את כל העקרונות שלו רק בשביל
להראות לחילונים שהחרדים גם שווים משהו...
החילוני בז לך!!! הוא מסתכל עליך... נו... עוד
איזה מחסני חשמל שנתקעו עם עודפים וחייבים
למכור אותם בכל מחיר... עוד איזה רשת מזון
שנתקעה עם מעדן "מו" שעובר עליו התאריך...

עך כאן דברתי בשם הקירוב לבבות!!! אבל עזוב
כעת קירוב לבבות... **זה גם אסור!!!** אסור לנו
להחניף ולטאטא את העקרונות שלנו בשביל
החילוני... מנהל בית החרושת לא מרשה לעצור
את הפס יצור בשביל כיתה שיצאה לסיוור מודרך
בבית חרושת... יש גבול לכל תעלול!!!

ואגב: אם כבר נסחפתי והתחלתי לדבר על קירוב
לבבות... זכיתי לדבר עם אדם גדול שליט"א
שמתעסק שנים רבות בקירוב לבבות והוא העיר
את תשומת לבי שבשנים האחרונות ישנה מפה
חדשה בתחום הקירוב!! פעם... עד לפני שלושים
שנה היה לנו עסק עם חילוני שהוא **נגד הדת!!!**
כשהיה לנו עסק עם אנטי דתי... כאן התפקיד
שלנו היה להוכיח לו שיש אלוקים... ויש יהדות...
ולכן גם היו הרבה יותר חוזרים בתשובה
מוצהרים... למה?? כי זה היה שחור לבן... עד היום
הוא היה חילוני מוצהר!!! ואני הגעתי והוכחתי לו
באותות ומופתים שיש יהדות והוא לא יכל
להתחמק מזה... ממילא הוא היה מוכרח לעשות
מהפך בחיים...

תחשוב על זה!!! זה עולם אחר לגמרי!! זה משא ומתן
באופי הרבה יותר מוכר ונגיש לנו... **תבין:** לי אין בעיה
בתור ליטאי להתווכח עם חסיד מה רצון ה'... האם
צריך ללבוש מסיכה או האם צריך להצביע בבחירות...
ויכוחים מהסוג הזה אנחנו יודעים טוב מאוד... רק
מה?? הפחד שלי זה איך להתמודד עם החילוני... איך
להסביר לו שיש בורא עולם ויש יהדות... ולך תדע...
הוא פתאום ישלוף לי איזה ציטוט מאריסטו שאומר

לימודי ההשתלמות הדו שנתיים ב-ציון שממנה תצא תורה...

ירושלים- מוצאי שמיני עצרת... הלכנו לישון בירושלים... כן... בשמיני עצרת שוב הקרבנו שלמי שמחה... ואז יש דין לינה... הלכנו לישון בירושלים... וקמנו בבוקר... וכעת הגיע הזמן לחזור הבייתה!!!

אבל כולנו כבר יודעים... ש... שזה לא לגמרי תלוי בנו... אבא שלנו תלוי בר' ישבקה הלוי!!! תלוי... אם ר' ישבקה סיים אז אנחנו נחזור היום... ואם ר' ישבקה עדיין לא סיים אז יכול להיות שנשאר עד שהוא יסיים.

אולי אתם לא יודעים מי זה ר' ישבקה הלוי ואתם גם לא מבינים מה הוא צריך לסיים... ואין סיבה שתדעו... אז אז שר' ישבקה הוא בסה"כ לוי שגר בעיר הלויים שהכי קרובה לכפר שלנו... ואבא שלנו חיפש רב מובהק שהוא יוכל ללמוד ממנו תורה ולשאל אותו את כל השאלות ההלכתיות... אז הוא אימץ את ר' ישבקה כרבו מובהק... כל שאלה הלכתית שמתעוררת בכפר שלנו... אבא לוקח את כל המעשר ראשון שהצטבר בימים האחרון... (מאיתנו ומהשכנים) ואבא חובש את החמור ויוצא לדרך עד שהוא מגיע לעיר הלויים... ואז אבא מיד שם את פעמיו לבית המדרש... כי ר' ישבקה תמיד נמצא רק בבית המדרש... אבא מגיע ומתחיל ליצוק מים ע"י ר' ישבקה...

מטבע הדברים התפתח ביניהם קשר נפשי עמוק... וממילא באופן טבעי אם בחג התורה מצווה אותנו "ושמחת בחגך אתה--- והלוי אשר בשעריך..." אז אבא כבר מתאם מראש עם ר' ישבקה מתי עולים וכמה מהמשפחה מתכננים להגיע... ואנחנו עולים ביחד שתי המשפחה... ור' ישבקה וכל המשפחה שלו מסודרים בכל הסעודות בירושלים על חשבוננו... בשלמי חיגיה אבא מחשבן את כל המשפחה המורחבת של ר' ישבקה... (גם את הילדים הנשואים) וגם במעשר בהמה ובשלמי שמחה הם בחשבון הסעודים שלנו... והנה עכשיו שהגיע הזמן לחזור הבייתה... אבא הולך לבית מדרש לחפש את ר' ישבקה... האם הוא סיים או לא סיים... אבל ר' ישבקה אמר שלא!!! ממש לא סיימתי!!! כנראה אצטרך להתעכב כאן עוד שלושה ימים כי אני עדיין רחוק מלסיים!!! תבין: ר' ישבקה הוא לוי!!! ומתוקף תפקידו מוטל עליו "יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל" ממילא כל חידוש או תקנה או דרשה חדשה שיוצאת מלשכת הגזית... הוא חייב להיות מעודכן לפרטי פרטים כדי לדעת להורות... סו"ס אנחנו הישראלים שגרים מאתים קילומטר מירושלים... אנחנו ביום יום לא אמורים לדעת איזה תקנה חדשה או איזה דרשה יצאה מלשכת הגזית... אז בשביל זה!!! בדיוק בשביל זה יש לנו את ר' ישבקה הלוי!!! שהוא הרשת האלחוטית שלנו... הוא אחראי על העדכונים השוטפים מה התחדש בלשכת הגזית בחודשים האחרונים... בשביל זה אבא נפגש איתו מידי פעם... והוא תמיד מעדכן בהתפתחויות... לכן ר' ישבקה חייב להיות בקי בכל ההתפתחויות... ובקיץ האחרון היו המון התפתחויות הלכתיות בלשכת הגזית... מדובר בעשרות קל וחומר ובמה הצד" שלא היה להם פירא... שנפסקו בבית הדין הגדול להלכה... חוץ מזה יש כמה גזירות חדשות שדייני גזירות תקנו בחושן משפט... וגם יש כמה וכמה ייתורים חדשים שנתחדשו בלשכת הגזית... ועוד רשימה ארוכה של תקנות שתוקנו אמנם לפני כמה שנים אבל עדיין לסגור כמה פיונות בהגדרות שלהם וזה התעדכן בחצי שנה האחרונה... ממילא כמה שר' ישבקה ישב בבית מדרש כל החג ויצק מים ע"י מעתיקי השמועה שישבו שם... לא ראינו אותו לא בשמחת בית השואבה ולא בזקיפת ערבה... לא בשיר של יום ולא בשיר של שואבה... הוא כל היום היה בבית המדרש ורק בצהרים הוא היה הולך לבית המקדש... נוטל לולב!!! משתחוה ורץ מהר מהר לבית האכסניה... אוכל כמה כזיתים בשר שלמים ושותה יין כדי לקיים מצות היום... וזהו... הוא רץ מהר בחזרה לבית המדרש... כל ערב הרבנית שלו שולחת איתנו קצת פירות מעשר שני ויין רבעי כדי שיהיה לו משהו שהוא יוכל לאכול מחוץ לסוכה... וכולי האי ואולי... אחרי כל ההתמדה הזו... הוא עדיין לא סיים לאסוף את כל החומר הרב והחידושי הלכות שהצטברו רק בחצי שנה האחרונה בלשכת הגזית...

כן... זה לא צחוק!!! לוי זה תפקיד מחייב- "יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל"!!! והיות ר"כ מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים..." אז כשר' ישבקה הלוי מגיע לירושלים הוא לא יכול לחגוג כמונו... הוא לא יכול לשבת ולאכול מפריה ולשבוע מטובה... הוא עסוק פה בעיקר ב... במה שנקרא בלשוננו "השתלמויות"!!!

כן... כמו שבעולם המודרני שלנו יש מושג שקוראים לו "השתלמויות"!!! שגם אחרי שלמדת רפואה במשך שבע שנים... וקבלת תעודה... יש עדיין תמיד מה להמשיך ללמוד... ישנם כל מיני התפתחויות ומסקנות חדשות שמתעדנות כל שנה מחדש וצריך להתעדכן... אז להבדיל: בלשכת הגזית העסק כל הזמן חי ורוחש!!! גם אם ר' ישבקה עשה בערב פסח סיום על מסכת שבת... אבל מפסח ועד סוכות... יתכן שנוספו עוד כמה עשרות דפים חדשים למסכת שבת... והוא מוכרח להתעדכן!!!

אל דאגה... אנחנו מסודרים!!! לנו יש חורף שלם ללמוד ממנו את כל מה שהוא למד בסוכות האחרון... אבל הוא כעת בעיצומו של הייריד!!! הוא כעת אוסף את כל החומר לחצי שנה הקרובה... עכ"פ כשאבא הגיע לבית המדרש ר' ישבקה הודיע לאבא בצער... שעם כל הרצון הוא עדיין לא סיים להקיף את כל החומר העדכני... הוא הסביר לאבא... תבין... אם השנה היה לנו שנת מעשר שני... נו... הייתי יותר רגוע... כי במשך חודש חשוון כסליו היה מצטבר לנו דמי מעשר שני והיינו תופסים את הרגלים ועולים לירושלים... אז גם אם הדברים לא היו לגמרי לגמרי ברורים... מקסימום אני יודע שאני יכול לחזור לכאן... אבל השנה הרי שנת מעשר עני... זה אומר שהתקציב מוצמצם!!! ממילא יש סיכוי רציני שפעם הבאה שאני חוזר לירושלים זה רק בפסח... ממילא אני לא יכול לשחק... אני לא יכול להשאיר סוגיות פתוחות שלא הקפתי אותם...

כן... כולנו זוכרים את השנה הזו... שר' ישבקה הזדרז לחזור הבייתה... כי הוא קיבל מברק שמחכים לו בכפרים כמה שאלות הלכתיות חמורות ביו"ד... אז מחוסר ברירה הוא לא יכל לסיים להתעדכן בכל החידושים... ואח"כ כולנו הרגשנו את זה על בשרינו כל החורף!!! רוצה דוגמא???

באותו חורף ר' ישבקה סיפר לאבא שיצא תקנה חדשה בלשכת הגזית שאסור לקרא לאור הנר... טוב... אבא חזר הבייתה והודיע בבית הכנסת שהגיע עדכון חדש מלשכת הגזית שאסור לקרא לאור הנר!!! עוד באותו ליל שבת נשמעו דפיקות בדלת... רגע... ואם הנר נמצא גבוה שתי קומות או שתי מרדעות שאין חשש שמא יטה... זה מותר?? עוד דפיקה בדלת: רגע... ואם אני לא קורא... רק שוטף כלים לאור הנר... האם זה מותר? ואם הילדים במתמידים רוצים לקרא לאור הנר והמלמד יושב שם והוא אף פעם לא מרשה להם לגעת בנרות האם זה מותר... אבא אסף את כל השאלות ומיד ביום ראשון בבוקר הוא נסע לר' ישבקה והירצה את כל הספקות... ר' ישבקה הסמיך ואמר לאבא שתי מילים: לא יודע!!! צר לי... אבל לא הספקתי... יצאתי מבית המקדש מוקדם ולא סיימתי למצות את הסוגיה... לא הספקתי לחשוב על כל השאלות שעלולות להתעורר... ולא הספקתי להתעדכן בעיגון החוק... וכך התעוררו עוד ועוד שאלות ור' ישבקה מצא את עצמו מגמגם... ו... והרי זה לא תכל"ס... סו"ס "שאם ישאלך אדם אל תגמגם..." לא היתה ברירה!!! אבא עשה מגבית חירום וגייס סכום של 4000 שקל של מעשר שני... ושלא את ר' ישבקה עם משפחתו לירושלים למשך שבועיים... להשתלמות שהוא לא סיים אותה בחג האחרון... ו... והפעם אנחנו לא רוצים שזה יקרה שוב ולכן! אם ר' ישבקה אומר שהוא לא סיים... שישאר כמה שצריך... עד שאוקמי גירסא סייעתא מן שמיא.